D·N
3/7 1952

Den ovissa konjunkturen

Den tydliga avmattning som det senaste halvåret har ägt rum i både den internationella och inhemska högkonjunkturen kan vara en övergående företeelse. Ett upplösande av läget i Korea eller av andra akut ytterligare forcerade rustningar kan kalla tillbaka överkonjunkturen. Troligt är emellertid — om sådana händelser inte inträffar — att en tämligen långvarig stabilitet uppnås. Den mer planmässigt pågående, så att säga ordinära upprustningen, är en faktor som starkt påverkar det ekonomiska livet i denna riktning. Efter de mer forcerade ansträngningarna inom basindustrin, främst i Förenta staterna, har investeringarna för försvarsändamål kommit så långt att tyngden överkonjunkturtendenser inte längre är särdeles trolig från detta håll. Men tyvärr är tillväxttakt stark för att på en något lugnare nivå åstadkomma en stabil, "god" konjunktur.

Att den ekonomiska bilden litet varstans och inte minst i vårt land är splittrad, att stark efterfrågan och stor orderutfyllnad göra förelägger inom vissa branscher, allvarliga avsättningssvårigheter och likviditetsbrist inom andra behöver inte te sig alltför oroande. Till en betydande del är "splittringen" ett uttryck för en strukturell förskjutning som snarare betyder en återgång till mer "normala" förhållanden än ett allvarligt tecken på annalkande kris. Till en del är det därtill fråga om en medveten, hårdhänt, men från mer långsiktig synpunkt säkerligen nödvändig "utrensningsprocess" från statsmakternas sida. Alltför stor likviditet, ex till ytterlighet slöpphänt riksbankspolitik under de gångna åren har framkallat ett drivhuksklimat i vilket också kleina och för våra förhållanden fögs lämpliga växter i den ekonomiska floran blomstrat. Det är främst sådana som nu drabbas — man kan som exempel nämna en rad mindre, ganska dåligt rationaliserade företag inom textilbranschen och vissa av våra radiotillverkare. Firmor som fick en kort storhetstid i den våldsamma inflationens hägn — eller i enstaka fall firmor som kunde leva endast på grund av denna inflation, men som aldrig ens då var särskilt lönande.

Det kan sägas att många företagare väl ivrigt förlitat sig på inflationens möjligheter — och nu får sitt straff. Det tyngsta ansvaret vilar emellertid på annat håll, hos statsmakterna. Det är regeringen och en lydig riksdagsmajoritet som bär ansvaret för att inflationen blivit så kraftig som den blivit. Den snedvridning inom det ekonomiska livet som nu förorsakar sådana betydande svårigheter både för företag och anställda är till avgörande del beroende av den förda ekonomiska politiken. En åtstramning insatt långt tidigare, 1946 eller 1947, eller ännu i samband med devalveringen 1949, skulle inte helt ha kunnat hejda inflationen. Men den skulle ha gjort det möjligt att hålla överkonjunkturen inom en långt snävare ram. Man behöver bara peka på det förhållandet att den penningvärdeförsämring som slog igenom 1951 i Sverige varit betydligt kraftigare än i flertalet andra länder i Västeuropa och Nordamerika — vi hör till den övre fjärdedelen — för att klargöra att en väsentlig del av inflationen i vårt land inte har berott på internationella förhållanden, utan på den inhemska ekonomiska politiken.

Att denna politik försatt oss i ett långt sämre läge än nödvändigt — något som kan leda till allvarliga konsekvenser om den internationella överkonjunkturen åter skulle blossa upp eller, rakt motsatt, avkylas ytterligare åtskilliga gånger — har man i dagarna fått ett par tråkiga påminnelser om: de fem miljarder kronor som förlorat och den kraftiga åtstramningen av dollarimporten.

Utrikespolitiska aktstycken

Under namnet Utrikesfrågor har utrikesdepartementet utgivit dels en samling "Tal och uttalanden" av mera allmänt innehåll, dels aktstycken rörande ett antal utrikespolitiska frågor under åren 1939 och 1951. I stort sett har publikationen samma karaktär som de vitböcker vilka tidigare årligen framlagts för utrikesnämnden och som varit hemligstämplade. Dessa redogörelser har i regel inte innehållit mycket som behövts hemlighållas, och det är tilltalande att regeringen nu gjort papperen tillgängliga för allmänheten.

Men de aktstycken som presenteras är sannerligen inte alltid tilltalande. Här återfinner vi exempelvis den beryktade regeringsdeklarationen i riksdagen den 22 mars 1950. En förnyad genomläsning förstärker intrycket av självbelåtenhet, tanklöshet och illusionism. Det talas om en tävlan mellan ideologier som om Sverige stode utanför striden mellan frihet och tyranni, och sedan kommer den passage som är för Undéns märkligaste bidrag till den principiella debatten. "Det är ingalunda betydelselöst", heter det, "om den fakkämningen motverkas att världen oundvikligen går mot en uppdelning i ett kapitalistiskt och ett kommunistiskt block, vilka till sist måste drabba samman i en slutlig kamp om världsherravälde. Denna katastrofteori i internationell version torde sålunda berövas sitt grepp över människor, ifall den faktiska utvecklingen ger stöd för möjligheten av ett tillstånd där de politiska demokratierna också motsvarar idén om välfärdsstaten, så som t. ex. vi här i Sverige söker realisera denna idé. En sådan utveckling kan i längden knappast undgå att påverka även uppfattningen i länder med 'proletariatets diktatur', där det hittills varit en trossak att den av dessa länder efterströvade omdaningen av samhällets ekonomiska struktur inte kan ske med bibehållande av äkta politisk demokrati."

Intet försök till bortförklaring kan döljа att regeringen här bekeenar de samverkande demokratier av vilkas styrka vår egen existens beror som ett kapitalistiskt block", inte heller att den svenska socialdemokratin anlas vara i stånd att genom sitt lysande exempel föra ryssarna på bättre tanker. Det är en konst att i så få saker lyckas förtäta så mycken oredа i tankegången — det är också, vill att märka, inte fråga om någon hastig replik eller ett extemporerat föredrag, utan om av de båda excellenserna högtidligt upplästa förklaringar.

På andra punkter har en del svårare blamager uteruats. Vi får ett utdrag ur utrikesministerns tal den 20 augusti 1950, då det kommunistiska angreppet i Korea betecknades som ett angrepp "mot hela den politik som FN fört sedan ett par år tillbaka i den koreanska frågan", men vi får inte talet den 9 december samma år, då Molles favoritpysselsittinger att plocka upp små bevingade djur som kommit i fel element. — Vi är lika små som de, säger han, kanske med tanke på de oändligheter mysterier som ryssbiträtar henom.

På ett observatorium i Kalifornien har man upptäckt en gigantisk sol och flera andra solar, berättar han och visar en skiss där vår sol är liten som ett nålsöga.

Roms vargar ger beskydd åt teater där Poseidon tämjer Vårtans vågor

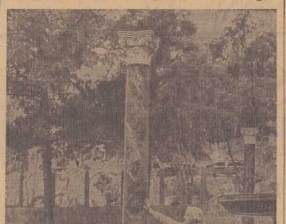

Från en terrass på Millesgården njut er Carl Milles av utsikten mot Vårtan.

Halienska, långsamt sluttande trappor och pelarkrönta murar inramar snart plötsln framför stenbarriären mot Vårtan. Professor Milles planerar för sitt "Lilla Hallen", som ska bli ett museum för honom själv, när den korta, hemmamånaden före återfärden till Amerika. Det finns inga hinder för skaparglädjen — endast gaskilocken som är så obehjälpligt fel. Milles suckar, men ler samtidigt med en gest mot barnåren. Mot den tanken han spänna "Regnbågen" med Gud Fader, vars händer gripet om nya stjärnor som skall fästas på himlavalvet.

Efter den hårda atelj étiden i Rom, där S:t Martin, Guds hand och en fontängrupp utförmats, blir det i alla fall något av en avkoppling att vara arkitekt på egen mark. En solding som denna går Milles gärna och ser på sina nordiska cypresser, enorma, som redan bort och grönskar om vartannat. Jorden är inte tillräckligt karg. De blå och gula svärdsliljorna trive bättre. Så småningom skall de bilda en kraftig kring "Europa och tjuren". Humlorna dricker girigt av honungsmättade akvilejor, och flygfän strear kring i busningen och kämpar för sitt korta liv. Det bör till Milles favoritpysselsittinger att plocka upp små bevingade djur som kommit i fel element. — Vi är lika små som de, säger han, kanske med tanke på de oändligheter mysterier som ryssbiträtar henom.

På ett observatorium i Kalifornien har man upptäckt en gigantisk sol och flera andra solar, berättar han och visar en skiss där vår sol är liten som ett nålsöga.

Varför vet vi inte mer om detta, varför ger vära skolor ingenting av detta?

Guds hand, som till nästa vår sätts upp i Eskilstuna, speglar månskenare lilla plats i universum. På två av Guds fingrar balanserar manen. Gud lyfter honom upp mot de oräkneliga stjärnorna. — Att denna skulptur har redan en plats väkts i den italienska miljön.

Venetiansk bro för dr Andrén

Ingången till det soliga Italien skall inramas av två klockor, en från Rom och en från Florens, infattade på samma sätt som i kupolerna i hemlandet, och på terrassen omedelbart utanför sin bostad länker konstnären placera Roms ursprungligaste mytfigurer, en omgjutning av varginnan med Romulus och Remus. Den gruppen är den värdigaste han kan tänka sig framför bibliotéket, som nu håller på att förlängas bostaden. Passérar'man klockinglången, skall man om några år kunna vandra i en äval pelargång

Flygande tefat

Av Dagens Nyheters flygmilitäre medarbetare.

Det stora flertalet rapporter om flygande tefat har beviligen förklarats av en livlig fantasi, eller också har skildringarna varit så obestämda att de måste frånkännas all beviskärde. Sålunda har många stater också bart en rapport om att ett tefat iaktagits förr med sig att en hel ström av personer kan begära att de gjort liknande iakttagelser, I de allra flesta fall rör det sig om flygplan, meteorer eller meteorer, eller också har ballonger som har satt fantasin i rörelse. Vid sådana tillfällen då vår jord utsätts för särskilt kraftiga meteorregn brukar antalet rapporter om tefat nå sin kulmen.

Men då och då kan vittnesgilla personer med vana att iaktta flygplan och väl medveten om att bländning och fantasi oftast ger upphov till felaktigheter, relativt noggrant beskriva vad de sett. I tidsgenomsnitt av Dagens Nyheter omtalades en iaktagelse av detta slag varje kategori och som inte utan vidare kan avvisas som fria fantasier.

Är det då möjligt att taget möjligt att det kan finnas någon realitet bakom de flygande tefaten? På ballon från kan man nog svara ja. En skiv- eller diskuformig kropp föredö med framförvinningsmedning kan mycket väl störa sig fram genom luften. Om det alltså finns en åtminstone teoretisk chans att tefaten verkligen existerar, frågar man sig vad det är. Är det besök från en annan planet eller något slags psykologiskt försök som pågår? Eller är det kanske rent av ett led i det kalla kriget, ett medel att skrämma folk med någonting mystiskt och till synes oförklarligt?

Att det skulle vara ett vapen i nervkriget torde kunna avvisas med det faktum att dessa mystiska påhälningar i allmänhet inte brukar gälla sådana platser där stora militärt-ekonomiskanlägger kan bevittna förteelsen. I stället är antalet iakttagare vid varje tillfälle i allmänhet mycket begränsat, och ofta har iakttagelserna inspruckfarten från avsides belägna platser. Måndagens iakttagelse över Skåne utgör i detta hänseende ett undantag. Denna torde därför inga stöd av det sunda förnuftet.

Annu mer fantastisk är den stundom framförda tanken, att vi på detta sätt får interplanetariska besök. Men det är svårt att leda i bevis att detta är fullkomligt uteslutet. Atomenergin är ett exempel på en drivkraft som kan föra en kropp genom rymden med gvindlande hastighet och ge den en snart sagt obegränsad räckvidd. Här är icke platsen att närmare spekulera över denna teori, som har fögs stöd i annt månskligt tänkande. Meningen är endast att redovisa en möjlighet som torde vara svår att åtminstone teoretiskt vederlägga.

En teori som förefaller minst ofattbar är att det skulle röra sig om något slag av robotar, som skickas ut med för oss okänt ändamål. Men även denna teori har flera hakar. Inte ett enda fotografi med något som helst bevisvärde torde kunna visas upp av de tusentals personer som

fram till trapptorrasserna ner mot en plan, stenlagt yta kring en 15 meter lång basäng och av Fasolin tämja havets vågor med sin trendd. Ett icke okänt "Solgitter" leker tills vidare obehindrat bland stenarna.

Över stennuren, som för blicken mot havet, skall kunna en båge spännas, en venetiansk bro, där gärdsel tillkänte chef, dr Arvid Andrén, kan vandra över för att inspektera parken. På andra sidan muren finns nämligen ett stycke mark som köpts in för kanske räkning. Denna skall kröna den kraftiga muren, och på stenåtgärningen i övrigt skall även mindre skulpturala konstarter blomma. Som en frihetstecken för skådespel och musik har Nils Sjöberg satt Italien när åskådarna bänkat sig i trapporna lika bekvämt som romarna på Colosseum.

Möte mellan döda vänner

Milles håller alltid noga reda på besökarströmma. I maj och juni i år har man redan passerat 30.000, och många väntas under sommaren. Men många vänner som konstnären mött har gått bort. En del av dem har han givit sitt liv åt en fontän i Washington.

— Jag har gjort 39 figurer, av vilka 24 använts för detta möte mellan mina döda vänner. Där finns bland annat min vän från Auvergne, som jag fann på en cykeltur i min ungdom. Han bodde högt uppe i bergen ovanför trädgrinsen. Jag skulle köpa mjölk hos en bonde och stod och såg upp mot berget, där jag fick se att något rörde sig. Jag gick och cyklade upp mot grottan. Han fick se mig, och när jag kommit så nära att jag kunde skåda hans ansikte såg jag hans leende, Han försvann för mig och var borta. Hundarna följde honom i döden, och han har den med sig i "mötet mellan de döda".

Jag har mött så många underbara människor, säger konstnären. Dem jag känner minst är svenskarna. Det är alltid spänande att komma dem och se sitt underjära folk, så skiftande från norr till söder. Skåningarna är Sveriges skottar. Jag känner mig alltid trygg i deras närhet. Men jag tänker Rom och även världens största italienska stad. New York, där jag har många italienska vänner. De är så intresserade av vitt arbete. Varför finns det så lite skönhetsälingar, så liten hut att förskönа hos svenskarna?

Barbera

Schönbergs atonalism slukades hängivet vid den stora musikfesten i Salzburg

Från Dagens Nyheters utsände medarbetare

SALZBURG 1 juli.

Redan i början slog arrangörerna av internationella musikfesten i Salzburg ett stort slag: de ordnade en hel symfonikonsert till minne av Arnold Schönberg, "der grosse österreichische Meister" som ordföranden i österrikiska sektionen, professor Friedrich Wildgans, yttrade i ett patetiskt lispande högtidstal av synnerligen penibel art.

Man gav de fem orkesterstyckena opus 16, där Schönberg enligt uppgift — och alla uppgifter om hans sätt måste kontrolleras noggrant — för första gången överflyttade sin icke-tonala metod till orkestermusikens område, vidare monodramen "Erwartung", given nyligen i Paris, samt variationerna för orkester opus 31. Alla tre numren är berömda i Schönbergkretsar och i följd rätt så banalkliga. För fackmusikern är det naturligtvis intressant att studera instrumentation, klangverkan, tolvtonstekniskens genomförande (i orkestervariationerna) o. dyl., men sedan behöva det en pängsträlning för att nå längre.

Denna frälsning existerar också, det kunde man under konserten avläsa på en del hängivet strålande ansleten med halvöppna munnar. De tillhörde en typ som man återfinner vid varje fest som Samtida musik anordnar: den som avlöjar allt med samma hänförda stupiditet och i kraft av stor oträtisk konsuntionsförmåga anser sig vara speciellt utvald av Gud, Schönberg eller professor Wildgans.

Efter den vanliga pausen i programmet vidtog en högtidlig ceremoni. Den österrikiska sektionen hade för att fira sälskapets trettiårsjubileum arrangerat en utställning över Schönbergs verk, och mycket tacksam för arrangörer och institutioner som "gjort sig verkligt förtjänta och vitalt ärlig idealism" när det gällt att uppföra eller göra propanda för ny musik. Man har därmed sammankopplat artbete för modern musik över huvud taget med Schönbergs namn, vilket är ett grovt misstag. Modern musik har alltid att göra med Schönberg. Det är vissa fall i klar opposition mot honom.

"Skolavslutning"

Nu hölt alltså den oundvikliga professor Wildgans tal, och så fick grosserna och fickorna komma fram och hämta sina belöningar alldeles som på en skolavslutning. Alla fick inte medaljen; den förbehölls aldrig rykteburhetens som violinisten Rudolf Kolisch (USA), dirigenterna Dimitri Mitropoulus (USA), Franz André (Belgien) och Paul Sacher (Schweiz), Hans Rosbaud (Tyskland) samt musikskriftställarna Heinrich Strobel och H. H. Stuckenschmidt (Tyskland) för att nu nämna de mest kända. Andra personer och några institutioner fick stora dokument, på vilket det stod att de var duktiga och idealistiska, och så fick några musiker i mindre betydande länder, t. ex. Danmark, Norge och Island, små papper på vilka det stod att de hade förhållit sig väl. Ingen svensk kallades fram, och det var verkligen lika gott. Det hela blev en komisk tillställning - världens radikalaste musikfestival som någonsin har varit - förbrund visade sig vara fullt av konservativa ordenskomplex.

Orkester- och kammarmusikkonserter avlöste varandra i tät följd. Första orkesterkvällen blev tråkig. Den berömde schweizaren Conrad Beck uppvisade en symfoni, den sjätte på hans opuslista, som var lättbegriplig och rutinerat skriven, men där det inte fanns ett enda personligt tonfall. Wieneren Hanns Jelinek, lärjunge till Schönberg, debuterade i en fantasi för klarinett, piano och orkester sin respekt för den avlidne läraren. Det gällde att på tolvtonsteknik och i somliga avsnitt rätt fantasifullt gjorda Dessa komposition var dock värd att höras. Professor Wildgans blåste klarinett med mycken fingerfärdighet men med kurlis saxofonton. Det var inte en tillfällighet, det fick man höra ett par dagar senare när han framträdde vid en kammarmusikafton i en sonat för klarinett och cello, ett snillit och plottrigt verk av engelskan Phyllis Tate. Hennes öde är originellt: i programmet sades det att hon vid Royal Academy i London hade studerat komposition, piano och slagverk!

Nödrop belönades med blommor

Den i Italien bosatte rumänen Roman Vlad såg så trevlig ut när han trädde in på estraden tillsammans med sångerskan Magda Lázsló från Florens för att presentera tre religiösa sånger till latinsk text att man blev förvånad över hans otrevliga kompositioner. Alltjämt talvtonsteknik, men nu särdeles av-

DAGENS NYHETER

TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon: 22 40 00
för riksamtal: 22 40 70
Telegramadress: *Dagenyheter*
Postgiro 1 1616 (för annonser)
summer 1 1617 (för prenumeration)

Chefredaktör: *Herbert Tingsten*
(Träffas säkrast kl. 13.30—14.30)
Politisk huvudredaktör:
Leif Ahlberg
Redaktionschef och ansvarig utgivare: *Sten Hedman*
Dagens Nyheters Aktiebolag
Verkst. direktör: *Helge Hedborn*

PRENUMERATIONSPRISER
fr. o. m. 1 maj 1952
A - Stockholmsupplagan
Stor-Stihms Övriga tätbingsområde landet
Månad ..... kr. 6:— kr. 5:75
Kvartal .... „ 17:50 „ 16:75
Halvår .... „ 34:50 „ 33:—

ANNONSPRISLISTA
daterad 1/1 1952 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri, Stockholm 1952.

har nog många liknande rykten kommit till. Trots allt finner nog en del, den faktum drinkande på många stöcket hos den som inte nödvändigtvis vill ha en sensationell förklaring till de flygande tefatens mysterium. *He*

Medan gräset växer...

Varför svettas med gräsklippning? *Har Ni tid* att ofta klippa för hand? Låt motorgräsklipparen Clio de Luxe göra ett bättre arbete, snabbare och ofare!

Den svenska kvalitétsmaskinen har uthytbart skäraggregat och borstaggregat för bortrensning av mossa, småsten etc.

Är pojke eller flicka kan sköta den!

Illustrerad beskrivning från generalrepresentan:

AB E. FLERON
STOCKHOLM: Kommendörsgatan 12. Tel. 67 60 45—61.
GÖTEBORG: Friggagatan 3. Tel. 15 25 60.
MALMÖ: Malmgatan 4. Tel. 723 85 Växel.

PRESSGRANNAR

Skärpan och fastheten i den senaste svenska noten till Moskva hålsas med tillfredsställelse överallt i pressen.

Svenska Dagbladet (h) kallar sin ledare "Stark i sak".

Ny Tid (s) skriver:

De ryska ändringarna genomgår punkt för punkt och söndersmulas så grundligt som göras är tänkbart. Bevismaterialet ställes som sig bör till sovjetregeringens förfogande för att ge ryssarna möjligheten att omprova sin ståndpunkt och erkänna de begärdas förbrytelserna. Ingen tror att de kommer att göra det.

"Klart språk" är Upsala Nya Tidnings (fp) rubrik:

Svensk opinion noterar med tillfredsställelse att regeringen i sin

sakframställning skjutit in en deklaration att svenska militärflygplan i förhållningen likvara hittills kommer att flyga över fritt hav — utan hänsyn till oriförutsägbara bilgheter, också som sovjetryska stridskrafter må resa. I denna förklaring ligger — på ett helt annat sätt än i ryssarnas om ryska kränkningar av svensk gräns — det klara och nödvändiga svaret på ryssarnas misstrande och hätska hotfulla utvikningar i den andra av deras båda noter om nedskjutningarna.

Vestmanlands Läns Tidning (fp) betonar att de ryska överfallen måste uppfattas som en politisk aktion, ett försök att skrämma bort Sverige från de internationella områdena av Östersjön:

Det våldsciplinerade ryska flyget tar sig inte före ett dylikt serieanfall utan vidare. Tanken att de fräcka framställningarna från Moskva skulle kunna vara efterkonstruktioner för att urskulda ett misstag från ryssarnas sida måste avvisas. Som ännu viktigare framstår därför de svenska undersökarna beskeden i den svenska noten om den svenska avsikten att även i fortsättningen flyga fritt över fritt hav.

Skånska Dagbladet (bf) sammanfattar på detta sätt:

Hela det svenska folket med undantag av kommunistklicken har anslutning vara tillfreds med det sätt varpå regeringen även hävdat de svenska intressena och den svenska rättsståndpunkten. Inför hela världen har det fastslagits, har orimligt, kränkande och obefogade de ryska beskyllningarna är och kluna bevis framlagts för ryssarnas övergrepp. Desslikes har det bestrittigade i de svenska kraven till fullo styrkts.

Hur vitala dessa protester än är och hur stor vikt man än inlägger i kravet att Sovjet omprövar sina ställningstaganden till beskjutningar, måste man tillmäta regeringens sätt att hävda förbundet att flyga över fritt hav den största betydelsen, skriver Aftonbladet (o):

Rakt på sak säger regeringen ifrån, att "svenska militärplan självfallet har full frihet att flyga över fritt hav och kommer att i framtiden likaväl hittills begagna sig av denna rätt". Deklarationen bör inte kunna missförstås av ryska regeringen.

Naturligtvis får svenska folket vara beredt på att nya komplikationer kan uppstå om vi gentemot vår mäktige och brutale granne i fäster hestämt hävdar vår rätt. I andra sidan är risken ännu mycket större om vi ger vika det allra minsta. Sydsvenska Dagbladet (h) konstaterar detta:

Då kommer ryssarna att i det kalla eller halvvarma krigets tecken preva oss undan för undan och samtidigt kringskära vår försvarsförmåga. Då andra sidan muren finns nämligen ett stycke mark som köpts in för kanske räkning. Denna skall kröna den kraftiga muren, och på stenåtgärningen i övrigt skall även mindre skulpturala konstarter blomma. Som en frihetstecken för skådespel och musik har Nils Sjöberg satt Italien när åskådarna bänkat sig i trapporna lika bekvämt som romarna på Colosseum.

Möte mellan döda vänner

Milles håller alltid noga reda på besökarströmma. I maj och juni i år har man redan passerat 30.000, och många väntas under sommaren. Men många vänner som konstnären mött har gått bort. En del av dem har han givit sitt liv åt en fontän i Washington.

— Jag har gjort 39 figurer, av vilka 24 använts för detta möte mellan mina döda vänner. Där finns bland annat min vän från Auvergne, som jag fann på en cykeltur i min ungdom. Han bodde högt uppe i bergen ovanför trädgrinsen. Jag skulle köpa mjölk hos en bonde och stod och såg upp mot berget, där jag fick se att något rörde sig. Jag gick och cyklade upp mot grottan. Han fick se mig, och när jag kommit så nära att jag kunde skåda hans ansikte såg jag hans leende, Han försvann för mig och var borta. Hundarna följde honom i döden, och han har den med sig i "mötet mellan de döda".

Jag har mött så många underbara människor, säger konstnären. Dem jag känner minst är svenskarna. Det är alltid spänande att komma dem och se sitt underjära folk, så skiftande från norr till söder. Skåningarna är Sveriges skottar. Jag känner mig alltid trygg i deras närhet. Men jag tänker Rom och även världens största italienska stad. New York, där jag har många italienska vänner. De är så intresserade av vitt arbete. Varför finns det så lite skönhetsälingar, så liten hut att förskönа hos svenskarna?

Barbera

Realisationen omfattar
DAMSKOR, HERRSKOR, BARNSKOR
i förnämliga kvalitéer till låga priser
Obs! Udda modellskor av Brevitt och Styl-Eez utförsäljas med ca 30 % rabatt

SJÖVÄGEN ÄR HUVUDVÄGEN TILL VÄNNERNA I ENGLAND
Trafikerad av
SVENSKA LLOYD
En kontakt med England

MEDDELANDE
angående
Aktiebolaget Atlas Diesels kontantemission 1952.
Härmed erinras om att *teckningstiden utgår den 5 juli 1952.*
Aktiemantar skola företes för avstämpling senast sagda dag.
Teckningsrättsbevis medföra ej någon rätt efter teckningstidens utgång.
STYRELSEN.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.